

GLAS IZSELJENCEV

LIST IZSELJENCEV
IZ JUGOSLAVIJE V FRANCJI
IN BELGIJI

Naslov za pisma in denarne posiljke:
M. Frambourg
Maison des Syndicats
33, rue Grange aux Belles, Paris 10

Leto III.

17. DECEMBRA 1938

Cena: 1 belg..., 0.75 fr. franka

Štev. 24.

Vesele praznike in srečno in vesele
Novo leto želi vsem naročnikom in prijateljem «Glasa».

Uredništvo in uprava «Glasa».

Od koncu tretjega leta

Kakor izseljenci drugih narodnosti v Franciji in Belgiji, tako so tudi izseljenci iz Jugoslavije vedno težili za tem, da bi imeli svoj neodvisen izseljensko-delavski list, s pomočjo katerega bi se borili za svoje zahteve, v katerem bi se v resnici zrcalilo njihovo življenje v tujini, ki bi bil veren izraz njihovih teženj, zahtev in bojov.

Toda med tem, ko je izseljeništvu drugih narodov po številu močnejše od nas izseljencev iz Jugoslavije, že davno pred nami imelo svoje časopise, ki so redno izhajali, se je nam izseljencem iz Jugoslavije ta želja izpolnila šele jeseni 1. 1936, potem ko je zmagovita ljudska fronta odstranila pritisk, ki je do leta 1936 v vseh ozirih vladal nad nami.

Jeseni leta 1936 je «Glas» začel redno izhajati. To je bil prvi veliki uspeh izseljencev, kateremu so sledili drugi. Ze marca 1937 je postal iz mesečnika štirinajst dnevnik, v marcu tega leta pa je začel izhajati povečan na osmih straneh, posebej v slovenskem in posebej v hrvaškem jeziku.

Ves ta napredek se je zgodil izključno le z naročninami in prostovoljnimi prispevki izseljencev za «Glas» ne da bi bil list prejel bilo s kakršne koli strani le najmanjšo podporo.

Z današnjo številko pa se konča že tretje leto, odkar je «Glas» nastopil svojo pot med izseljenci kot neodvisni in dosledni branilec njihovih pravic in zahtev, kot pobornik sloge in enotnega nastopa vseh izseljencev.

Lahko je razumeti napredek, ki je spremljal «Glas» na njegovi poti. Izseljenci videč, da je «Glas» pravi list delovnega ljudstva, ves njihov, ves izseljenski so mu po pregovoru: «zvestoba se vrača za zvestobo» pomagali na ta način, da so agitirali za njega, mu neprestano pridobivali nove naročnike in zbirali prispevke za tiskovni sklad.

Tako je «Glas» kljub hudi borbi za redno izhajanje, ki ga je prav tako ves čas spremljala mogel do danes uspešno vršiti svojo nalogo kot pomočnik izse-

ljence v njihovem boju v tujini in obenem njihov učitelj in vodnik.

Uredništvo in uprava «Glasa» se tem potom ponovno najtoplejše zahvaljuje vsem, ki so «Glasu» pomagali v njegovi borbi za redno izhajanje. Da ni bilo njihove zveste pomoči «Glas» ne bi mogel izhajati in še manj napredovati.

Toda boj za redno izhajanje «Glasa» postaja z vsakim dnevom hujsi. Stroški za tiskarno so se dvignili od prvotnih 800 fr. za vsakokratno naklado na 2000 fr. Veliki francoski časopisi z milijonskimi nakladami so v tem času dvakrat povišali ceno. Naši vrli sodruzi in sodružice v Lensu, Fosse 2. so razumevajoč teškoče s katerimi se mora «Glas» boriti sami zvišali ceno «Glasu» od 0.75 cent. na 1 fr. Prav tako so storili — naši gozdni delavci v Eure.

Končno se je tudi uprava «Glasa» — čeprav nerada — odločila, da poviša ceno «Glasu» od 0.75 cent. na 1 fr. izvod. Za prihodnje leto 1939 stane naročnina za «Glas»: za celo leto fr. 24.— pol leta fr. 12.— in en četrt leta fr. 6.—.

Upamo, da bodo vsi cenjeni sotrudniki in sotrudnice naročniki — ce z razumevanjem sprejeli ta sklep uprave «Glasa», upoštevajoč koliko so se vse potrebščine med tem časom podražile, Upravo «Glasa» je pri tem sklepu vodila ena sama želja: da zagotovi nadaljnje redno izhajanje «Glasa».

To pa seveda še ne bo zadostovalo. Zato v novem letu podvojite agitacijo za «Glas». Še mnogo je izseljencev po vseh krajih Francije in Belgije, ki niso naročniki «Glasa». Pokažite jim list in vplivajte nanje da ga bodo tudi oni naročili. Obenem ne izpustite nobene priložnosti za zbiranje prispevkov za tiskovni sklad «Glasa». Prirejajte veselice in zabave v korist tiskovnega sklada.

Izseljenci in izseljenke! «Glas» je vaš — delajte zanj! Le če boste vsi starili svojo dolžnost napram njemu mu boste omogočili, da bo mogel še nadalje prihajati med Vas!

Uredništvo in Uprava «Glasa».

Po volitvah v Jugoslaviji

Stojadinovičeva "zmaga."

Volitve v narodno skupščino v Jugoslaviji so za nami. Vršile so se točno tako, kakor pod prejšnjim Zivkovičevim in Jevtičevim režimom, spremljal jih je teror in nasilje.

Pred tremi leti in pol, ko sta Stojadinovič in Korošec nastopila vlado, sta obljubila spremembo reakcionarnih zakonov, ki jih je uzakonila diktatura, pred vsem zakona o tisku, ki bi v smislu njihovih obljub moral postati svoboden, dalje spremembo reakcionarnega volilnega zakona, in uzakonitev novega, ki bo vseboval v resnici svobodne in tajne volitve. Vse te obljube, in še mnogo drugih so ostale le na papirju. Korošec-Stojadinovič se nista v vseh treh letih njune vlade upala izdati nove zakone, ki bi ljudstvu dali več pravic, kajti njuna vlada ni bila ničesar novega boljšega temveč samo nadaljevanje stare tiranije.

Volitve so se toraj vršile po starem volilnem zakonu, ki predpisuje javno glasovanje in tako razdelitev poslanskih mandatov po kateri lista, ki dobi 51 % vseh glasov dobi tri petine mandatov. Šele potem se preostalo število mandatov razdeli na vse ostale liste, pa tudi na ono listo, ki je vsled večine dobljenih glasov že itak dobila tri petine mandatov.

Stojadinovičeva vlada je dvignila na noge ves strankin aparat JRZ., ves državni aparat, porabila je velikanske vsote denarja, da bi z nasiljem in podkupljanjem pridobila, sebi večino. Stojadinovič je na zborovanjih govoril, da se bliža za opozicijo «huda zima». Korošec je odkrito grozil, da bo vlada po volitvah zmlela opozicijo v prah. «Slovenec» je pisal: «po volitvah bomo naučili reda vse, ki bi se še upali držati z opozicijo». Opozicijo na Mačkovi listi je imenoval «mačkovski tolpe». Kjer je opozicija imela sestanek, tam je stranka JRZ. poslala svoje plačance, ki so izživali nered, in potem poklicali orožnike, «da so uspostavili red in mir», ter zborovanje razpustili. Poplava groženj se je razlila tudi proti državnim uradnikom, katerim je Stojadinovič na zborovanju v unionski dvorani v Ljubljani zabrusil v obraz sledeče: «Ce bi kdo izmed državnih uradnikov in uslužbencev gledal v Mačku svojega šefa in ne v resornem ministru, potem takemu uradniku rečem, da zanj ni prostora v državni službi.

Grozili so in divjali proti opoziciji, zapirali in ubijali: 600 ljudi je v Beogradu tik pred volitvami moralo v Glavnjačo, med njimi znani predstavniki delavskih organizacij: Branko Petek, Jeftović, Božičević, Dakič, itd. Dalje somišljeniki združene opozicije, študenti, javni delavci kot napr: Masleša, Ljubo Radovanović, Dr. Pantič iz Valjeva, advokat Iveša iz Kragujevca, Srzantič, Solarič in drugi. Vse so na policiji pretepali: po zadnjih vesteh iz Beograda je posebno težak položaj, privatnega nameščenca Branka Solariča iz Beograda, ki se že več dni nahaja v nezavesti. Policija prikriva aretacije, vendar ljudje vejo zanje in vsi ogorčeno protestirajo proti zverinskemu postopanju policije.

Nezadovoljnost množice z Stojadinovičevno vlado, je posebno narasla zadnje dni pred volitvami. Na volilno zborovanje Dr. Mačka v Zagrebu je prišlo 150.000 ljudi, v Beogradu 20.000. kljub dežju in zaprekam, ki jih je delala policija.

V Negotinskem okraju je 200 ljudi zbežalo v gozdove, približno toliko jih je na begu na druge strani. Oblasti so nekaj ljudi aretirale in jih izročile sodišču.

Povsod se vidi, da so simpatije množice na strani združene opozicije. V srcu Srbije-Sumadiji vlada ni mogla prirediti niti, eno volilno zborovanje. Vladni ministri Cvrkič, Dragiša, Cvetković, Stosevič, Kabbalin, so na raznih volilnih konferencah popolnoma pogoreli.

Vlada je izdala falzificirane letake, da bi zanesla čim večjo zmedo v množice.

11. december bo ostal za vse čase zanamovan v zgodovini Jugoslavije. Iz vseh krajev prihajajo poročila o strahovitem terorju, v Drinski in Vardarski banovini je žandarmerija na dan volitev ubila 4 ljudi in 26 ranila. Podrobno poročilo o teh dogodkih objavimo v prihodnji številki.

Vlada pošilja v svet poročila o svoji «sijajni» volilni zmagi. Toda te volitve pomenijo zanj popolni poraz. Njena zmaga nosi v sebi kal smrti.

Končni, uradni izid volitev je sledeči:
Lista JRZ (vlada) 1.635.519 glasov.
Lista dr. Mačka (demokratska opozicija) ... 1.366.823 glasov.
Ljotić (fašisti) 30.310 glasov.
P 8 dneh vlada še ni objavila, koliko
(Nadalj. na 2. str.)

Odločilni dnevi za Francijo

«Zahtevamo Nico! Korsiko! Tunis! Djibuti!», vpijejo na ves glas italjanski fašisti na Mussolinijevo povelje.

Tako so pred kratkim vpili nemški fašisti: «Zahtevamo sudetsko ozemlje!» Hitler je zahteval razdelitev Čehoslovaške, kakor sedaj Mussoli okrnitev zahteva Francije.

Grozeč z vojno je Hitler dosegel, da so zapadne demokratske države pristale na «Monakovski sporazum.» Čehoslovaške — zaveznica Francije — je razdeljena, zaslužnjena in ponižana.

Danes Mussolini zahteva okrnitev same Francije. Ni dvoma, da ga je «Monakovski sporazum» opogumil v njegovih zahtevah. Še več poguma pa mu je dalo dejstvo, da je v Franciji prišlo do nespornega med vlado in francoskim delavskim razredom.

Da je to resnica dokazuje dejstvo, da so se klici italjanskih fašistov: «Zahtevamo Nico, Korsiko in Tunis, zaslišali ravno ob času, ki je v Franciji prišlo do generalne stavke. Italjanski fašisti so upali, da bo generalna stavka povzročila nered, anarhijo in morda še celo državljansko vojno, kar bi oni takoj izkoristili za svoje osvojevalne načrte.

Delali so račun brez krčmarja, kajti francoski delavski razred in njegove organizacije, ne želi, nereda ne anarhije niti državljanske vojne. On zahteva samo svoje pravice, on brani svoje pridobitve, socialno zakonodajo, kakor se je svoj čas polnoštevilno odzval pozivu za mobilizacijo, tako je pripravljen, da jutri brani svojo domovino. Francijo pred napadi Hitlerja in Mussolinija.

Francija se nahaja v veliki nevarnosti,

dnevi v katerih živimo so zanj odločilne važnosti, ker se bo moralo odločiti, ali bo še ostala demokratska in svobodoljubna Francija v katero so uperjeni oči vseh ki žele živeti v miru in svobodnem razvoju, med katere spadajo tudi narodi v Jugoslaviji, ker se zavedajo, kaj vse je napravil francoski narod zanje, da jim je ravno zmaga francoskega naroda v boju z germanskim imperijalizmom omogočila ustanovitev enotne svobodne države — Jugoslavije.

Ze samo zato se narodi v Jugoslaviji — nasprotni Stojadinovičevi vladi, ki se klanja in hlapčuje Hitlerju in Mussoliniju — veselijo nad vsakim uspehom Francije, na drugi strani pa jih vsak njen neuspeh napolnjuje s skrbjo in žalostjo.

Izseljenci iz Jugoslavije v Franciji, ki uživamo gostoljubnost francoskega naroda, smo na njega in njegovo domovino še bolj navezani.

Ko je Franciji grozila vojno nevarnost, mi smo bili skoraj brez razlike vsi pripravljeni, da se zvrstimo v bojne vrste

skupaj z našimi francoskimi brati, da se borimo proti fašističnim osvajalcem Hitlerju in Mussoliniju. To smo napravili večeraj, in bomo danes ali jutri, ako bo Francija v nevarnosti.

To naše stališče, izvira izključno samo iz našega globokega prijateljstva napram velikemu francoskemu narodu, v zahvalo za vse dobro kar je francoski narod — boreč se za svobodo, enakost in bratstvo, napravil ne samo nam, temveč celokupnemu človeštvu.

In zato, ker mi ljubimo Francijo, kod deželo svobode in napredka deželo v kateri vlada demokracija, — izjavljamo — čeprav smo daleč od tega, da bi se hoteli mešati v notranje zadeve francoskega naroda, — da so naše simpatije na strani onih, ki se trudijo, da Francija ostane dežela demokracije, svobode in napredka, zvesta svoji zgodovinski misiji v svetu, kot branilka človeštva pred poplavo barbarizma — in fašizma.

(Nadalj. na 2. str.)

(Nadalj. s 1. str.)

ljudi je volilo v vsej državi. Toda točno se ve, da na Hrvaškem kljub izdajalski agitaciji frankovcev za abstinenco, volilna udeležba znaša 100 %. V Sloveniji, kjer je bil položaj popolnoma drugačen, znaša volilna abstinenca na raznih krajih do 80 %.

V majskih volitvah 1935, je Jevtič kot predsednik vlade dobil 1.746.000 glasov, demokratska opozicija pa 1.076.000. Kljub temu, da je srbska buržuazija kupila Spaha in Korošca, po treh letih vlade ni mogla dobiti niti toliko glasov, kolikor jih je dobil Jevtič 1. 1935. medtem ko je opozicija dobila pri teh volitvah 300.000 glasov več.

Ljudstvo je obsodilo izdajalsko, nasilno, in reakcionarno politiko režima JRZ, kajti 1. milijon 336.825 volievcev, ki je glasovalo proti režimu JRZ. — to je pravi izraz ljudske volje.

Stojadinović je dobil veliko večino v Vojvodini, kjer so za njega glasovali vsi Nemei in Madžari. Potem na Kosovem kjer so za njega glasovali vsi Albanci, pristaši bega Ferad-Drage, ki je letos za časa čehoslovaške krize, poslal Hitlerju in Mussoliniju memorandum, v katerem je zahteval priključitev Kosovega Albaniji. Za Stojadinoviča so dalje povsod glasovali tudi ruski emigranti-belogardijci. S terorjem in goljufijo je Stojadinović zmagal tudi v Makedoniji.

Slabo pa se mu je godilo v sreči Srbije v Sumadiji, dalje v Drinski Zetski, Vrbaski, in Primorski banovini. Na hrvaškem je doživel popoln poraz. V Zagrebu je

50.000 ljudi glasovalo za Mačka in samo 4.000 za vlado.

Slabo se je odrezal tudi Dr. Korošec v Sloveniji čeprav je s pomočjo svojih zloglasnih metod in silovitega pritiska, ki ga je vršil njegov aparat nad ljudstvom s pomočjo fazificiranja glasov od nesel večino. Maribor desni breg je volil proti Korošču, v Trbovljah je zmagala opozicija. Točni volilni rezultati iz drugih krajev v Sloveniji nam še do danes ni bilo mogoče dobiti. Gotovo je to, da je bila volilna abstinenca povsod velika. V Ljubljani je od 26.000 volilnih upravičencev glasovalo samo 17.050 od teh je dobila JRZ. 13.176, združena opozicija 3632, Ljotič 242.

Vse hrvaški narod je glasoval proti vladi. Vse kar je v Slovenskem in Srbskemu narodu poštenega rodoljubnega in demokratičnega je glasovalo proti vladi. To je največja garancija za boljšo bodočnost Jugoslavije.

**

Zadnje poročilo: Posledice Stojadinovićeve « zmage » se že kažejo. V sami vladi obstojajo med posameznimi ministri huda nesoglasja. Vlada je odstopila toda princ Pavle je mandat za sestavo nove vlade poveril zopet Stojadinoviču. Dr. Korošec v novo vlado ni vstopil pač pa sodelujeta v njej dva njegova pristaša, dr. Krek in dr. Šnoj kot aktivna ministra. Notranji minister je postal upravnik mesta Beograda Ačimović, ki je znan kot zagrižen sovražnik demokracije in svobode.

Tudi to reakcionarno vlado bo ljudstvo v Jugoslaviji vrglo, kakor je druge!

Tudi mladina gre v boj!

Predstavniki združene akademske mladine: mladina Narodne radikalne stranke, mladina Demokratske stranke, mladina Samostojne demokratske in Zemljoradničke stranke ter delavska mladina, so imeli 12. dec. tega leta konferenco, na kateri so vsestransko pretresli položaj ki je nastal po volitvah, in sprejeli sklepe za bodočo akcijo celokupne demokratske in napredno usmerjene mladine, proti sedanjim protiljudski Stojadinovičevi vladi, za popolno uresničenje ljudske volje, ki je izražena v volitvah 11. decembra.

Na tej konferenci so predstavniki mladine obenem sklenili, da pošljejo vsem šefom in predstavnikom ljudskih strank pismo v katerem pozdravljajo njihovo volilno zmago in jih obveščajo o svojih sklepih.

Radji pomanjkanja prostora v « Glasu », ne moremo objaviti v celoti to pismo, temveč objavljamo iz njega samo najpomembnejše citate.

Predstavniki združene demokratične mladine ugotavljajo:

« Da rezultat volitev, kljub temu, da jih je vlada na predrzen način ponaredila, dokazuje, da je v volitvah zmagal opozicijski blok, da se je ljudstvo kljub krvavemu Stojadinovičevemu volilnemu terorju izreklo za demokracijo, za narodni sporazum, za obrambo naše državne neodvisnosti ».

« Da bo reakcija tudi to pot-kakor po zmagi ljudstva 1. 1935 — poskušala, da v obliki kakršne koli vladne kombinacije obdrži oblast v rokah in še bolj okrepi svoje pozicije. »

Predstavniki mladine so dalje prepričani:

« Da je po sedanjih volitvah položaj Stojadinovičeve vlade zelo omajen, in da je nujno potrebno in mogoče s složnim nastopom odstraniti sedanjo izdajalsko in protiljudsko vlado, ter onemogočiti bilo kakršnokoli vladno kombinacijo, ki bi imela namen podaljšati življenje reakcionarnim režimom v naši deželi. »

« Da je treba takoj začeti boj za pravo ljudsko vlado, ki bo na podlagi narodnega sporazuma in demokracije napravila našo državno močno pred zunanjim nasprotnikom ».

Predstavniki mladine izjavljajo dalje, da bo mladina storila vse, da se uresniči njeni zgoraj navedeni sklepi. Poslali so tudi pismo glavnemu volilnemu odboru, katerega radi njegove važnosti v ce-

loti objavljamo.

« V trenutku, ko po zakonih te dežele, ves volilni material leži pred vami, da bi vi o njemu izrekli svojo končnoveljavno sodbo, študenti Beogradske universe apelirajo na vaše rodoljubje, vest in zavedenost.

Kakor mi, in vsi narodi te dežele, tako veste tudi vi prav dobro, da so voilni rezultati ponarejeni v ministrstvu notranjih del, da bi se listi dr. Milana Stojadinoviča obvarovala vsaj neka prividna večina.

Kakor mi, tako tudi vi veste da je današnji režim poražen v vseh Hrvaskih krajih, v Bosni, Čnigori in v Sumadiji. Poraz vlade je tako velik, da vlada nima poguma, da bi objavila rezultat iz obeh hrvaških in iz vrbaske banovine: volilni rezultati iz mnogih krajev sploh niso bili objavljeni. Oklepajoč se krčevito oblasti, današnji režim hoče, da prikrije stvarno zmago dr. Mačka v sedanjih volitvah, ter da zagotovi sebi eno majhno in povrhu še lažnivo večino.

Pripravlja se velika goljufija ljudstva in istočasno ena največjih nezakonitosti, ki lahko postane usodna za narod in državo. Ali je še kdo, ki misli, da bo hrvaški narod, od katerega je po uradnih poročilih 80 % glasovalo za Mačka, kakor tudi ostali narodi — da bodo ti narodi vsi skupaj hoteli še nadalje trpeti ogabno falsificiranje njihove jasno izražene volje?

V imenu mladine te dežele, v imenu naših očetov in bratov, mi politično zavedna, demokratična študentska mladina na Beogradske univerzi protestiramo proti falsifikacijam katera se vršijo. Pozivamo Vas gospodje v glavnem volilnem odboru, da hrabro in pošteno, gotovi, da Vam bomo mi vsi skupaj iz cele dežele pomagali, onemogočite nadaljnje laži in falsifikacije, da objavite pravi volilni rezultat in **resnico, samo resnico in to vso resnico.**

V nasprotnem slučaju, vi boste postali sodelovalci vlade v njenem delovanju, da ogoljufa ljudstvo. V tem primeru boste z njo vred, nosili tudi vse težke posledice, ki iz tega lahko nastanejo. **Kajti ljudstvu in nam, njegovi mladini, je dovolj falsificiranja naše volje. Narodi te dežele bodo našli pot, da svojo suvereno voljo izrazijo, da svojo že dobljeno zmago uresničijo.**

Beograd 13. dec. 1935.

ZDRUZENA STUDENTSKA MLADINA

« Katakombe sv. Marka »

Slišali ste, kako sta se Stojadinović in Korošec hvalila čes, da v Jugoslaviji vlada « svoboda govora in tiska », da je volilna agitacija svobodna itd. Poglejmo kako ta svoboda v praksi izgleda.

Niti eden časopis v Jugoslaviji, o volilnem rezultatu ni smel poročati drugega, kot to kar mu je servirala uradna agencija « Avala ». Cenzura je črtala vsa druga poročila.

Kljub cenzuri pa so opozicijski časopisi našli načine, da obvestijo svoje bralce o resničnem rezultatu nedeljskih volitev.

« Hrvaški Dnevnik » v Zagrebu je poročilo o rezultatu volitev prinesel med vrsticami svojega romana « Katakombe sv. Marka ». Objavljamo vsebino tega poročila, da bodo naši čitalci videli, kaj vse se dogaja v srečni Jugoslaviji...

« KATAKOMBE SV. MARKA ». Hrvatski zgodovinski roman od Katedralisa iz grške preteklosti v srednjem veku. Nadalj. št. 82.

... Nagrada pripada onemu, ki bo razbojnika prijel in izročil magistratu... Ali to ne boš ti, odvrne vitez strogo... (Roman se nadaljuje. Naenkrat čitamo v samem tekstu romana sledeče:

... In Messer Bartolomeo, ki ga bomo to pot spremenili v predsednika beogradske vlade je doživel nekaj, kar ni pričakoval. Velik je njegov poraz v današnjih volitvah. Italjanske radio-postaje so razglasile, da je njegov proti kandidat v 6 banovinah dobil večino, v eni banovini rezultat še ni znan. Ob petih popoldan je imel maček (Mačkovo ime je pisano z malimi črkami, da se ne bi opazilo. Pri-pombe uredništva. « Glasa ») v Zagrebu 46.000 glasov, vlada 1904. (Stevilke so pisane z črkami, da se ne bi opazile. Pri-pombe uredništva « Glasa »). V Beogradu je opozicija o 5. popoldan imela 36.000 glasov, vlada 32.000...

« Knjige o zvezdah so odkrile mnogo tajnosti nočnega neba, a mi prehajajoč iz romana v življensko stvarnost, poročamo ono, kar naše čitalce najbolj zanima, a to je kako so vclitve izvršile. (Poročilo v romanu se nadaljuje, koliko glasov je dobil Maček v posameznih krajih na Hrvaškem) (opomba ured « Glasa »).

— « Kaj je še novega dragi prijatelj ».

— « Zelo mnogo. Policija je obkolila našo tiskarno in stoji pri rotacijske stoju, iz katerega teče naš list z strahovito naglico. Izdali smo list, in dali v pregled državnemu odvjetništvu, ki ga je dovolilo.

Sedaj bomo izdali novega, in ga prav tako dali cenzuri v pregled, ali ker bi nam policija preprečila tiskanje poročamo vse vesti na tem mestu. Bodite prepričani, da bomo tudi to pot sporočili našim bralcem resnico.

Vse kar vam poročamo je resnica, vse vesti, ki jih razširja beogradska radio-postaja so lažnive in ne resnične.

Ali ni res naš roman danes nadvse zanimiv? (Zopet sledi poročilo o volilnem rezultatu v posameznih krajih iz katerega je razvidno, da je lista združene opozicije v večini krajev dobila večino. Opomba ured. « Glasa »).

— Toda ali je siromak Stojadinović v vseh krajih propadel?

— Ne! V Ljubljani je Korošec dobil 4.500 a opozicija 2.790. Zato pa je opozicija dobila večino v Mariboru na desnem bregu. V Troovljah, kakor tudi v ostalih industrijskih središčih v sloveniji je zmagala opozicija. (Sledijo poročila iz ostalih krajev).

— Ko vam to sporočamo smo dobili vest, da so v notranjosti mesta beograda pretrgane vse telefonske zveze. Opozicija zmaguje na vseh delih mesta. V negotinskem okraju so volitve ustavljene, prav tako v mestu valjevu. V mnogih mestih v srbiji se vršijo velike demonstracije.

Ali je vse to resnica?

Resnica. Proti koncu volitev je tudi radio moral popustiti in priznati, da se na raznih volilnih mestih bje hud boj in da se še ne ve kdo bo zmagal.

— Kaj naj vse to pomeni?

— Pomeni dragi prijatelj da si zvedel resnico, to se pravi, da je Stojadinović na vseh koncih in krajih poražen.

Za danes zaključujemo. Naš roman se nadaljuje.

(Sledi nadaljevanje).

Objavljamo ta dokument, da bo najsi-rši izseljenski javnosti znano kakšna je Stojadinovičeva « svoboda ».

Komentar ni potreben.

Odločilni dnevi za Francijo

(Nadalj. s 1. str.)

Odkrito izjavljamo, da smatramo vse one, ki želijo Francijo odvrniti od njene zgodovinske vloge v svetu, ki jo želijo spremeniti v reakcionarno in nazadnjaško deželo — za nasprotnike francoskega naroda in same Francije.

Za rešitev Francije je potrebno enotnost in sloga vsega francoskega ljudstva. Potrebna je dobra volja, uvidevnost in pametno reševanje notranjih problemov: Svoboda in demokracija, demokratične pridobitve, socialni napredek, kultura in človekoljubnost, so faktorji, ki so Franciji pripomogli k njeni veličini in ugledu v svetu, oni so odločilni važnosti za Francijo tudi v bodoče.

Kdor dela drugače, ta izpodkopuje moč Francije, zmanjšuje njen ugled v svetu, ter s tem pomaga nasprotnikom Francije.

Tudi v Franciji se najdejo osebe, ki v tem pravcu ne posvečajo dovolj pozornosti niti Franciji niti francoskemu narodu, temveč vse-povsod vidijo samo svoje osebne ali razredne interese. Oni vidijo v delavskem razredu svojega glavnega nasprotnika, zahtevajo boj proti njemu če tudi za ceno hlapčevanja, Hitlerju in Mussoliniju, za ceno da se Francija spremeni v državo drugega reda.

Isti ljudje izzivajo spore z delavstvom zahtevajo izredne ukrepe in zakone proti delavskemu razredu in njegovim organizacijam.

Da bo Francija sposobna, da izvrši svojo zgodovinsko vlogo, da postane sila, ki jo bodo nasprotniki hočes-nočes morali upoštevati, je potrebno, da izvrši svojo **obnovo.**

Obnoviti Francijo pa ni mogoče brez delavskega razreda ali proti njemu, v borba za politično in socialno reakcijo, ter proti socialnem napredku. To je jasno. Ali prav tako je jasno, da je Francijo treba obnoviti: treba je med ostalim povečati produkcijo, v cilju, da se poveča obrambna moč Francije.

V ta namen so potrebne žrtve, katere naj bi doprinesel vsak po svoji moči. Delavski razred je preko C.G.T. že izjavil, da je pripravljen na žrtve ali samo tedaj ako se bodo pravilno razdelile.

Znani desničarski politik, Henri de Kerillis to tudi sam priznava in izjavlja v svojem članku namenjenim takozvanim nacionalistom: « Mi lahko rešimo domovino, ako smo pripravljeni na žrtve. »

Rešitev Francije leži v združitvi vseh ljudskih sil, ki so pripravljene, da se borijo za kruh mir in svobode.

Verujemo, da se bodo v teh odločilnih dneh združili vsi pravi predstavniki ljudstva, da bo prišlo tudi do potrebne enotnosti francoskega naroda v cilju obrambe Francije in obenem obrambe miru, svobode, demokracije, kulture in napredka.

Tedaj bo utihnilo vpitje italjanskih fašistov: Zahtevamo Nico, Korsiko, Tunis, Djibuti!

Hitler se bo moral za vselej odreči Alsaciji in Lotaringiji ter ne bo smel napadati prijatelje in zaveznike Francije, tudi narodi v Jugoslaviji bodo z bolj mirno in z večjim zaupanjem gledali v bodočnost.

Mi izseljenci verujemo v to in zato kličemo:

**Zivel veliki francoski narod!
Zivela demokraitčna in svobodoljubna Francija!**

POLITIČNI PREGLED

ZSSR IN POLJSKA

Ob koncu novembra sta se, — na predlog Poljske — sestala v Moskvi komisar za zunanje zadeve Litvinov in poljski poslanik v Moskvi Grzibovski. Namen teh razgovorov je bil, da se razčistijo odnosi med Sovjetsko zvezo in Poljsko. Razgovorom je sledilo uradno poročilo, v katerem obe vladi izjavljata, da sta pripravljene tudi v bodoče urediti medsebojne odnose na osnovi obstoječih pogodb, katere bosta lojalno izpolnjevali.

Med Sovjetsko zvezo in Poljsko, že od leta 1932 obstoji dogovor o nenapadanju, ki je bil 1. 1934 podaljšan do leta 1945. Sedaj sta obe državi izjavili, da bo ta dogovor tudi v bodoče temelj njunih medsebojnih odnosov. Pomen teh razgovorov in izjave obeh vodilnih državnikov v zunanji politiki je velike važnosti posebno zaradi tega, ker so fašistični in reakcionarni krogi v Evropi še v oktobru mislili, da se jim je posrečilo izolirati Sovjetsko zvezo. Upali so celo, da jim bo Poljska služila kot predstraža v vzhodni Evropi.

Važnost zgoraj omenjenih izjav je tudi v tem, da je prišla ravno v času največje zmede v Evropi, ter poostroiti odnose med posameznimi državami. Ta izjava pomeni velik udarec Hitlerjevi zunanji politiki, kajti Poljska je odkrito izjavila, da noče postati most za napad na Sovjetsko zvezo.

Hitler pripravlja napad na Sovjetsko Ukrajino, kar pomeni tudi za Poljsko državo veliko nevarnost. Hitler pripravljala v Podkarpatski Rusiji podlago za nadaljnje prodiranje. V Pragi se je vršila prva seja ukrajinskega Narodnega sveta. Glasilo tega Sveta objavlja članek v katerem pravi, da ukrajinski narod ne bo združen, dokler ne bo miru v vzhodni Evropi. To gibanje Hitler na vso moč podpira, sledeč svojim starim skominam po Ukrajini. Dejstvo je, da je Poljska vlada kljub vsej svoji reakcionarnosti razumela nevarnost, ki preti Poljski s strani nemškega fašizma, zato se je naslonila na Sovjetsko zvezo, ki osvojevalnih teženj po tujem ozemlju ne pozna, ki pa s svojo močeno armado pomeni za osvojevalne načrte nemškega fašizma nepremagljivo oviro...

RUMUNIJA

V Rumuniji je obstojala teroristična fašistična organizacija « Zelezna garda », katero je vzdrževala fašistična Nemčija. Rumunska vlada je to organizacijo prepovedala in njenega voditelja Codreanu-a obsodila na večletno ječo. Clani te organizacije so namreč ubili v Rumuniji več znanih političnih osebnosti, med njimi tudi predsednika vlade Duca.

Toda « Zelezna garda » je kljub vladni prepovedi, in aretaciji Codreanu-a nadaljevala s svojo teroristično delavnostjo. Po Hitlerjevem uspehu v Monakovem, in razdelitvi Čehoslovaške, so voditelji « Zelezne garde » upali, da je prišla njihova ura. Sledili so novi atentati, novi zločini. Vlada je izdala proti njim stroge ukrepe. Konec novembra so pristaši « Zelezne garde », skušali osvoboditi njihovega « voditelja » Codreanu-a, in še dvanajst njegovih somišljenikov. Policija je na ubežnike streljala in ubila vse po vrsti.

Namen « Zelezne garde » je bil, da Hitlerju, na široko odpre vrata v Rumunijo, in jo popolnoma vpreže v voz fašističnih osvajačev v tem delu Evrope. Codreanovo smrt je med nemškimi fašisti povzročila veliko žalost, kateri so sledili besni napadi fašističnega časopisja na sedanjo Rumunsko vlado.

ITALIJA

30. novembra se je vršila seja fašističnega « parlamenta », na kateri je zunanji minister grof Ciano podal poročilo o zunanji politiki fašistične Italije.

Ob koncu njegovega poročila so nastale v dvorani manifestacije, slišali so se kliči: « Tunis », « Korsika » in « Savoja ».

Tej vnaprej organizirani manifestaciji v dvorani, so sledile prav tako vnaprej organizirane in pripravljene manifestacije

na ulici. Padali so vzkliki proti Franciji, manifestanti so zahtevali Tunis, Korsiko, Savojo in Nico.

Tun's je francoska kolonija v severni Afriki s precej razvitim poljedelstvom, bogata na železni in svinčni rudi ter surovinah za kemično industrijo. S tem je vsakomur jasno kam pes taco moli. Korsika je otok nedaleč od italjanske Sardinije, Savoja in Nica sta dve pokrajini, ki mejita na Italijo.

Manifestacije, ki trajajo še kar naprej namenoma podpira italjanska vlada in jim daje posebno oster značaj. Italjanski armadni generali pregledujejo Sardinijo, odkoder naj bi se izvršile operacije proti Korsiki. Italjanski časopisi so polni na-

Franka priznanje pravice bojujoče se države. Mussolini grozi, da bo zahteval del Tunisa, Nico in Korsiko, ako se mu ne izpolnijo zgoraj navedene zahteve.

Tako izgleda mir « rešen » v Monakovem.

FRANCIJA

Gospod von Ribbentrop, nemški zunanji minister se je pripeljal v Francijo, in se razgovarjal s francoskim zunanjim ministrom Bonnetom in min. predsednikom Daladierom. Ob tej priliki je podpisana francosko nemška deklaracija, v kateri vladi obeh držav izjavljata, da hočeta medsebojno živeti v dobri sosesčini in prijateljstvu, ter da med njima ne obstojajo nobene teritorialne zahteve.

Ta deklaracija bi imela svojo pozitivno vrednost, če bi eden od podpisnikov ne bila fašistična Nemčija, ki je zatrjevala Avstriji, da bo spoštovala njeno samostojnost, potem jo je pa požrla: goltajoč

Jugoslovanski Narodni Odbor za Pomoč Španskemu Narodu

POZIV VSEM IZSELJENCEM!

Petinsedemdeset naših sodrugov, dobrovoljcev iz mednarodnih brigad je sedaj v Franciji in Belgiji. Od teh jih je 50-večinoma invalidov — v Parizu in 12 v bolnišnicah. Ne morejo se vrniti v domovino, ker jim nečloveška Stojadinovičeva vlada — v svojo večno sramoto — preko tukajšnjega poslanstva ne dovoli vrnitev domov k njihovim družinam.

Vsem tem sodrugom je treba preskrbeti sredstva za življenje.

V Španiji je še nekaj sto naših dobrovoljcev, ki čakajo, da se jim omogoči vrnitev. Mnogi od njih, ki so pohiteli v Španijo, da branijo vse človeštvo pred fašističnim barbarstvom, imajo v Jugoslaviji družine, katerim je treba pomagati.

Junaška, nesmrtna Španija energično odbija vse napade fašističnih grabežljivcev. Vse kar nosi v sebi pravo človeško srce, pomaga pravični borbi španskega ljudstva. Ta mednarodna pomoč in solidarnost je dala španskemu narodu ne samo možnost uspešne obrambe, temveč tudi možnost da fašizmu zadaje težke poraze.

Nemški in italjanski fašizem v dveh letih nista mogla da z orožjem premagata španski narod. Sedaj ga hočeta umoriti z lakoto. Ne dajmo fašizmu priložnosti, da uresniči svoje zločinske načrte! S zbiranjem potrebnih sredstev omogočimo španskemu narodu, da vzdrži v boju do končne zmage!

Mednarodni odbor za pomoč Španiji, je v ta namen dosedaj že mnogo storil. Pošiljal je otrokom, ženam in starcem v Španijo živila, obutev in obleko. Odpravil je tisoče borcev-dobrovoljcev v mednarodnih brigadah iz republikanske Španije, med katerimi je mnogo ranjencev, bolnikov in invalidov. Sedaj je glavna naloga dneva, da se kar najbolj izdatno pomaga španskemu narodu.

Treba je poskrbeti, da bo ta pomoč sistematična in kar je glavno-stalna. Naš Jug. narodni odbor ima kot sekcija Mednarodnega odbora za pomoč Španiji nalogo, da organizira zbiranje prispevkov za prehrano naših dobrovoljcev iz Španije in njihovih družin in razen tega, da pomaga Med. odboru v zbiranju sredstev za pomoč španskemu ljudstvu.

Brez pomoči in to stalne vsakotedenske pomoči vseh nas izseljencev, naš odbor ne bo mogel izvršiti svoje naloge, vsled česar bodo naši borci in njihove družine obsojeni na pomanjkanje.

Izseljenci v Franciji, Belgiji, v Severni in Južni Ameriki, v Avstraliji in Kanadi so dokazali svojo visoko zavednost solidarnost in razumevanje napram španskemu narodu, ter našim borcem in so jim od časa do časa prožili pomoč. Zdj se gre za to, da se ta pomoč organizira tako, da bo izdatnejša in bolj stalna.

Te dni bomo razposlali nabiralne pole skupaj z naslovom na katerega je treba pošiljati denar. Ni pa treba čakati nab. pol temveč takoj začnite z akcijo in denar pošiljate na naslov « Glasa ».

Obenem z nabiralnimi polami bomo razposlali tudi navodila kako je treba akcijo organizirati.

Ponavljamo besede, ki so jih v svojem proglasu izrekli španski pisatelji:

Pomagati španskemu narodu in njegovim borcem, pomeni sodelovati v rešitvi človeštva pred fašističnim barbarstvom, pomeni delovati za varnost svojega lastnega naroda, pomeni braniti samega sebe in svojo družino pred suženjstvom in lakoto ».

Zato na pomoč sodrugi in Prijatelji! Dvakrat da, kdor hiro da.

padov na Francijo. Postopanje italjanske vlade je izzvalo ogorčene proteste vsega francoskega naroda, posebno v krajih, katere sedaj fašistična Italija zahteva zase. To postopanje je obenem napravilo zmedo med tistimi Mussolinijevimi prijatelji v Franciji in Angliji, ki so po Monakovskem sporazumu hvalili Mussolinija kot « rešitelja » miru. Sedaj ta « angelj miru » predlaga račun, katerega naj plača Francija.

Nov dokaz, da fašističnim državam ne gre za to, da vlada mir na svetu. One hočejo podjarniti tuje narode in dežele skratka: Fašizem hoče uresničiti svojo nadoblast nad svetom.

Mussolini je pred nekaj dnevi sporočil Franciji svoje zahteve: enakost Francozov in Italijanov v upravi Tunisa; prvenstvo italjanskih interesov nad Francozi v upravi Sueškega kanala, ki veže Rdeče in Sredozemsko morje; upravo nad železniško progno v Abesiniji, katero so izgradili in jo upravljajo Francozi; za generala

Avstrijo je zatrjevala Čehoslovaški: tebi nočem ničesar pa je že po nekaj mesecih Čehoslovakom raztrgala njihovo državo.

V smislu te deklaracije, francoskim mejam od strani Nemčije ne preti nobena nevarnost. Kako naj se potem obrazloži pisanje nemškega režimskega tiska o protifrancoskih manifestacijah v Italiji? Nemško časopisje odobrava « zakonite » zahteve Italije. Isto časopisje piše, da je os Rim-Berlin bolj trdna kot kdaj poprej, ter, da se goljufajo vsi tisti, ki mislijo, da jo bodo z raznimi manevri oslabili. Mussolini zahteva gotovi del francoske zemlje. Hitler ga pri tem ne samo bodri, temveč mu še celo obljublja svojo pomoč v vsakem oziru.

Omenjena deklaracija — po pisanju nemških listov — Franciji ne zagotavlja varnost njenih kolonij. « Razen kolonij ne obstoja med Nemčijo in Anglijo nobeno drugo sporno teritorialno vprašanje ». Tako nemški listi.

Fašistična Nemčija hoče izolirati Fran-

cijo od drugih držav, da bi jo nato podjarmila. V Monakovem je Franciji vzela enega zaveznika: Čehoslovaško. Zdjaj hoče odtrgati od Francije njene ostale zaveznike v vzhodni Evropi, v prvi vrsti Sovjetsko Zvezo.

Tisti, ki verujejo v odkritosrčnost fašistične Nemčije, ne skrbijo dovolj za varnost Francije. To je mišljenje vseh zvestih prijateljev Francije. Hitler pravi v svoji knjigi: « Francija je smrtni sovražnik Nemčije. Francijo treba izolirati in nato uničiti. Ta deklaracija pomeni korak, naprej v popolno izolacijo Francije.

ŠPANIJA

Nemški in Italjanski ljudozrci so se vrgli na junaško in mučeniško Španijo. Nesposobni, da jo kljub vsej njihovi premoči premagajo na fronti, stresajo svoj srd nad civilnim prebivalstvom: bombe trgajo in ubijajo nesrečno špansko ljudstvo, nekdanj cvetoča španska mesta spreminjajo v razvaline. Fašistični zločinci delajo to s takim cinizmom, da se mora najbolj brezbrizen človek vprašati: kdaj bo konec tega brezmejnega divjaštva.

V začetku novembra je fašistični radio objavil seznam mest, ki bodo bombardirana. Nato se je začelo krvavo, nesramno delo fašizma. 3. XI. je 26 italjanskih aeroplanov vrglo na Valencijo 230 bomb, ki so porušile 80 hiš in ranile 17 ljudi. 5. XII. je bila Valencija zopet bombardirana. Rezultat: 57 mrtvih, 80 ranjenih ponajveč žene, otroci starčki... Barcelono so fašistična letala en sam dan enajstkrat bombardirala. Rezultat: 75 mrtvih, 125 ranjenih...

Ob priliki napadov pobesnelih fašistov, ter ubijanja nedolžnega prebivalstva so španski intelektualci naslovili na ves civilizirani svet proglas, v katerem pravijo med ostalim:

« Ne verujte svobodni narodi sveta, da se bo Španija, prava Španija prestrašila terorja. Naša vera v pravičnost naše stvari, v našo končno zmago je danes —, ko se še niso ohladila mrtva telesa žen in otrok ubitih vsled bombardiranja iz zraka — še močnejša, močnejša nego kdajkoli poprej. Mi vprašujemo vse može in žene na svetu, ki se zavedajo po svojem poštenju in po svoji vesti, da je naša stvar, stvar celokupnega civiliziranega človeštva: Ali bo človeštvo moglo še dolgo gledati te zločine... »

Tudi nam veleva dolžnost, da dvignemo svoj glas proti zločinski politiki « neintervencije », da se z vso močjo borimo proti priznanju pravice bojujoče se države generalu Franku, proti zverinskemu ubijanju nedolžnih otrok in žen, proti vsem pomagačem fašizma v naši lastni deželi.

Pomagajmo Španiji, ker bomo s tem rešili mir in svobodo na svetu!

Ali ste že slišali?

Na cesti stoji večja skupina ljudi, ki se med seboj glasno razgovarjajo in zabavljajo. Zborovanje to ni, ali vendar je gotovo, da se tu vodi politika na dolgo in široko.

Toda razgovarjati se na glas o politiki v deželi v kateri je na vladi vsemogočna trojica — Stojadinovič-Korošec-Spaho — ni šala. Zato se ne sme nikomur čudno zdeti, da je tudi to skupino kaj hitro zapazilo skrbno oko postave.

Kot bi iz tal vzrastel, stoji naenkrat pred skupino orožnik, in pravi dotičnemu, ki za žive in mrtve najbolj glasno zabavlja čez vlado: « Kaj rogoviliš ti tam? Čez vlado zabavljaš kaj » Pridi no malo k meni. »

Ali to se že ve kaj v Jugoslaviji pomeni če Vam orožnik reče: « Pridi malo k meni ».

Dotični, ki mu je bilo namenjeno orožnikovo « povabilo » se huduje: « Kdo zabavlja čez vlado »?

Jaz ne zabavljam čez jugoslovansko temveč čez špansko vlado ».

« To ti nekemu drugemu povej » pravi orožnik — « jaz že vem katera vlada za služi, da se čez njo zabavlja ».

**Ali ste že kaj ukrenili za
« IZSELJENIŠKO RAZSTAVO! »**

NAŠI DOPISI

Zahvala

Spodaj podpisani se najtoplejše zahvaljujem kolesarskemu odseku Jug. Podp. Jednote v Lievinu, za podporo, katero mi je naklonil v znesku fr. 200. Se posebej se zahvaljujem onim članom zgoraj omenjega odseka, ki so mi še posebej darovali večje ali manjše zneske, katerih skupna vsota znaša fr. 130. Prejel sem torej vsega skupaj frs. 330.

Vsem skupaj še enkrat: Najlepša hvala!
Bedenik Ivan.

Zveza Jug. sind. sekcij Lens (P. de C.)

OBVESTILO

Odbor Zveze Jug. sind. sekcij C. G. T. obvesča vse svoje sekcije in članstvo, da je imel skupaj z brati Čehoslovaki dne 4. dec. t.l. svojo 9-to redno sejo, na kateri se je predvsem obravnavalo vprašanje priprave občnih zborov naših sindikalnih sekcij, ter priprava za kongres Jugo-Čeških strokovnih sekcij C. G. T. za Pas de Calais.

Občni zbori naših Jug. strok. sekcij C.G.T. se bodo vršili po sledečem redu: Bruay, dne 8. januarja 1939 ob 3. uri pop. Carvin, dne 8. januarja 1939 ob 5. uri pop. Sallaumines, dne 15. januarja 1939 ob 2. uri pop.

Wingles, dne 15. januarja 1939 ob 10. uri dop.

Vendin-le-Vieil, 22. januarja 1939 ob 10. uri dop.

Lens, 22. januarja 1939, ob 10. uri dop.

Lievin, 22. januarja 1939, ob 10. uri dop.

Dnevni red občnih zborov je sledeči:
1. Poročilo sekcijskega odbora: a) poročilo predsednika; b) poročilo tajnika; c) poročilo blagajnika; d) poročilo preglednikov.

2. Poročilo zastopnika Zveze.

3. Volitve novega odbora.

4. Volitve delegatov za kongres.

5. Razno...

Občni Zbori Čehoslovaških sind. sekcij se vršijo posebej.

Kongres Jugo-Čeho-Slovenskih sind. sekcij se vrši dne 5. marca 1939, v Lensu, (Pas de Calais).

Tem potom, poziva Odbor Zveze Jug. strok. sekcij C.G.T. vse člane, ki so organizirani v svojih narodnih strokovnih sekcijah, katere so del velike C.G.T., da se polnoštevilno udeležijo občnega zbora svoje strok. sekcije.

To je dolžnost zavednih delavcev, to je dolžnost vas vseh, ki ste člani razrednih delavskih strok. organizacij. Še posebej pa je to dolžnost danes, ko se organizirano delavstvo nahaja v teskem boju, za ohranitev svojih priborjenih pravic.

Občni zbori strok. sekcij so velike važnosti za naše bodoče delo. Na njih bomo razpravljali o našem dosedanem delu, in ukrenili vse potrebno za nadaljni napredek naših strok. sekcij, ki so nadvse važno in uspešno sredstvo v boju za pravice nas izseljenec delavcev.

Zato se udeležite občnih zborov vsi, in na njih sodelujte s stvarnimi in konkretnimi nasveti ter predlogi. Obenem pa izberite iz svoje sredce, v vodstvo naših strokovnih sekcij sodruge, o katerih ste prepričani, da so trdni in neomahljivi borci za delavske pravice, ki bodo dosledno izpolnjevali vse dolžnosti, ki jih jim nalaga razredna delavska strokovna organizacija.

Zavest, da smo vsi delavci, da vsi trpimo, mora doprinesiti k temu, da izgine iz naših vrst še zadnji če tudi najmanjši ostanek nesloge. Le složni bomo lahko z uspehom sodelovali v sedanjem velikem boju za obrambo delavskih pravic, za dostojno življenje nas samih in naših družin.

Letošnji občni zbori naših strokovnih sekcij, so obenem predpriprava za I. Kongres združenih Jugoslovanskih in Čeških strok. sekcij. Udeležite se torej občnih zborov vsi, in s polnoštevilno udeležbo na njih manifestirajte svojo zvestobo razredni delavski strok. organizaciji.

Odbor Zveze Jug. strok. sekcij C.G.T. pošilja vsemu članstvu najtoplejše sodruženje in delavske pozdrave.

Zivele naše Jug. strok. sekcije rudarjev pri C.G.T.!

Zivele razredne delavske strokovne organizacije!

Zivela enotnost vsega organiziranega delavstva sveta!

Odbor Zveze Jug. strok. sekcij C.G.T., Lens (P. de C.)

OBJAVA

Naši vrli sodrugi v Mancieulles (M. et M.), so upoštevali težke razmere v katerih živijo naši borci iz Spanije v Parizu, sklenili, da jih tudi oni podprejo s svoje strani in malo olajšajo njihovo težko življenje. Za naše sodruge — španske borce so darovali sledeči izseljenci v Mancieulles: Kuzner Josip, fr. 10.—; Mlakar Janko, 10.—; Glogovšek Josip, 10.—; Novak Mihael, fr. 10.—; Lakomy Janko, 10.—; Bermant Andrej, fr. 5.—; Storhaje Albert, 5.—; Surana Franc, fr. 3.—; Liborini Mihael, fr. 2.—; Bolonini Milan, fr. 2.; Hajduk Janez, fr. 2.—; Smole Franc, fr. 2.—; Breznikar Franc, fr. 5.—. **Skupaj: fr. 76.—.**

Sodrugi v Mancieulles so obenem obljubili, da bodo s primerno vsoto priskočili na pomoč tudi našemu « Glasu Izseljenec ».

Naj bo ta solidarna gesta naših zgoraj omenjenih sodrugov vsem izseljencem za vzpodbudo, posebno v Moselle in Meurthe-Moselle.

KONGRES ŽENSKÉ ORGANIZACIJE « PROTI VOJNI IN FAŠIZMU » V LIEVINU

13. oktobra se je vršil v Lievinu kongres ženskih organizacij « proti vojni in fašizmu » za Pas de Calais. Ta kongres ni imel čepav na mu ga nekateri pripisovali — nobenega strankarskega pomena, temveč je bil to kongres na katerem so nastopile žene najrazličnejših prepričanj, ki pa so se združile v boju za mir, in proti vojni. Udeleženke kongresa so se zavedale, da v slučaju vojne ne bo prizaneseno ne enim ne drugim, in ravno zato so se združile na tem prvem kongresu za mir, ker glavni cilj je eden in isti: Storiti vse, da se prepreči nova vojna, da se zadržijo roke tistih, ki hočejo zaneliti vojni požar in s tem ubraniti tudi sebe in svoje pred trpljenjem, ki ga vsaka vojna prinaša predvsem delovnemu ljudstvu.

Kongres je otvoril župan mesta Lievina, ki je v kratkih értah orisal pomen tega kongresa eden glavnih namenov je, da medsebojno še bolj ozko poveže te organizirane žene, da im obenem da navodila za nadaljnje delovanje v organizaciji, da pridobijo vse tiste žene, ki danes še niso v naših vrstah. Tem ženam je treba obrazložiti, kaj pomeni naše gibanje za kaj se bori, pa bodo razumele tudi one, da je njihovo mesto med nami organiziranimi ženami.

Za njim je govorila s. Christeans propagandna tajnica za Pas de Calais, ki je omenila, da je danes vprašanje pomoči republikanski Spaniji najbolj pereče. Spaniji se mora z vsemi silami pomagati, da premaga fašizem, kajti v trenutku ko v Spaniji zmaga fašizem, je izgubljena tudi Francija in njenih 42 milijonov prebivalcev, ker bo kot taka okrog in okrog popolnoma obkoljena od sovražnikov svobodoljubnega francoskega naroda, ki so obenem najhujši sovražniki delovnega ljudstva vsega sveta.

Stotisoče žena se še prav dobro spominja strahot zadnje svetovne vojne, in vendar danes mnoge od njih še niso članice naše organizacije. Te žene je treba prepričati, da smo me odkrite braniteljice miru, in da je tudi v njihovem interesu, da se pridružijo našemu, danes že močnemu gibanju, ki šteje 250.000 članice. To število pa je na vsak način treba še povečati, kajti naš uspeh je odvisen od tega koliko moči bo imela naša organizacija.

Za njo so nastopile zastopnice skoro vseh društev iz Pas de Calais, ki so ena za drugo obrazložile delovanje društev, katerim pripadajo. Ta poročila so dokazala, da je organizirano žensko gibanje doseglo že lepe uspehe, čeprav se je moralo boriti z mnogimi težavami. Sodružice so obenem dokazale, da jim ne manjka vztrajnosti in volje. Tudi naše društvo je izstopilo v imenu obeh društev iz Lensa in Sallauminesa in je bilo deležno burnega odobravanja.

Na svobodo s političnimi jetniki!

Sedanja beograjskem vlada, je preko svojih najvidnejših predstavnikov ponovno izjavljala, da je ona vlada pomirjenja, pravice in popraviljanja kirvic, ki so jih napravile ljudstvu prejšnje vlade od 1. 1929 dalje.

Tik pred volitvami je predstavnik sedanje vlade Stojadinovič, smatral za potrebno, da sporoči celokupni jugoslovanski javnosti, kaj je njegova vlada storila v tem pogledu. Rekel je, da se prejšnji režimi od 1. 1929 do 1. 1935 vrgli v ječo skupaj 18.700 ljudi, ki so zakrivali politične prestopke, od katerih da jih je njegova vlada pomilostila 18.000. Sedanja vlada, de je aretirala samo 2.000. oseb radi političnih prestopkov.

Izjava gosp. Stojadinoviča vsebuje za vse človekoljubne in domoljubne ljudi dragoceno priznanje vsega tega kar je napredna javnost vedno trdila. sedanja vlada pa stalno zanikala. Ta izjava potrjuje, da je pod Stojadinovič-Koroševim režimom vladal v Jugoslaviji teror, in da je naš boj za demokratično postopanje s političnimi nasprotniki upravičen.

S številkami, ki jih navaja gosp. predsednik nehote priznava, da je v kaznilnicah in zaporih v Jugoslaviji še vedno mnogo ljudi. Kar se tiče amnestije pa javnost dobro ve koliko je ura. V Jugoslaviji še vedno ni bilo niti ene splošne politične amnestije. Vsi amnestijski zakoni so se tikali predvsem kriminalnih slučajev. Politične amnestije pa so zade-

Glavni sklep kongresa je bil, da se z vso močjo pomaga republikanski Spaniji, da se bo vojna v Spaniji zaključila tako kakor si to želijo široke ljudske množice po vsem svetu in še posebej v Franciji. Da bo izid vojne v Spaniji tak, da bo v resnici koristil prvič delovnemu ljudstvu in drugič vsem zatiranim narodom, je mnogo odvisno od nas samih.

Nedavni politični dogodki so dokazali, da so nekateri pristaši demokracije samo toliko časa dokler je to v korist njihovim denarnicam. Toda delovno ljudstvo — h kateremu spadamo tudi me delovne žene — je resničen branitelj miru in svobode vseh narodov.

V trdnem prepričanju, da bo kongresu prihodnje leto prisostvovalo še mnogo več delegatov, ki bodo zastopale nove množice organiziranih in borbenih žen je s. Thiebaut zaključil kongres, me smo se pa razšle z vročo željo, da se drugo leto zopet vidimo, bogatejše na uspehih in izkušnjah.

K. M.

Mednarodni borci se poslavlajo od Spanije

Španska vlada je s svojim sklepom o odpuštu dobrovoljcev iz Spanije pokazala celemu svetu, da je sposobna, da se sama bori s fašizmom in da ga premaga.

Španski narod in vojska poslavlajo se od svojih dobrovoljcev z bolestjo v srcu. Tudi nam je težko jemati slovo od sodrugov Španec s katerimi smo kakor bratje živeli skupaj in se skupaj borili proti fašistom.

Dve leti je preteklo odkar je bila organizirana prva mednarodna brigada. V teh dveh letih so mednarodni borci sodelovali v vseh najhujših borbah v Spaniji: Las Rozas, Casa del Campo, Jarama, Guadalahara, Aragon, Estremadura, Levante, Ebro in drugim. Oni so pokazali mnogo hrabrosti in dali španskemu narodu mnogo vzgledov kako se treba boriti proti fašizmu. Oni so prav tako mnogo doprinesli k organizaciji narodne vojske in izšolanju vojnih kadrov. Enotnost v boju vseh mednarodnih borcev, ki so prišli iz dvainšesdeset različnih dežel, ki predstavljajo nekaj desetih različnih narodnosti, je dala vzpodbud in energije španskemu narodu.

Mednarodni borci so se tudi samo mnogo naučili v Spaniji. Razen borbe s puško v roki na fronti, oni so se naučili tudi kako se organizira enotna ljudska fronta. V teh dveh letih so se dobrovoljci s španskimi vojaki in ljudstvom tako po-

vale policijske in novinarske prestopke. Izjema je le pomilostenje enega dela hrvaških nacionalistov izpuščenih iz čisto političnih računov.

Z dvajsetletnico ustanovitve Jugoslavije, se je pričakovala široka amnestija. Po primeru drugih držav bi bila vlada ta praznik lahko zaznamenovala z osvoboditvijo političnih jetnikov. Vlada pa je proglasila nekako karikaturno amnestije, ki ni olajšala položaja onih, ki so obsojeni po članu 1. in 2. zak. o zaščiti države, o katerim so še danes mnogi pravniki v Jugoslaviji mnenja, da je nelegalen. Zopet so oproščene le malenkostne kazni predvsem policijskega značaja. Ali hoče vlada s tem ustreči raznim fašističnim agentom Hitlerjevega, in Mussolinijevega kova? Amnestija obsega tudi navadne kriminalce. Ali je hotela vlada s tem osvoboditi razne korupeioniste in tatove državnega denarja? Vsekakor žalostno izgleda proslava dvajsetletnice Jugoslavije.

Ugotovljajoč to dejstvo apeliramo na vso izseljeniško javnost, da nadaljuje boj za pomoč onim, ki še vedno ječe po zaporih zaradi njihovega političnega prepričanja in delovanja, ter da se z vso demokratsko javnostjo v Jugoslaviji zavzame za splošno amnestijo vseh političnih in vojnih obsojencev.

Borimo se z vso odločnostjo dalje, da priborimo svobodo žrtvam reakcije, da vrnemo družinam političnih obsojencev njihove očete, materam njihove sinove!

bratili, in se vžtvli eden v drugega, da je sedaj ko se poslavlajo eden od drugega res vsem težko pri srcu. Dobrovoljcem je težko, da odhajajo prej predno se je dosegla odločilna zmaga nad fašizmom, Špancem je zopet težko da se morajo ločiti od svojih dobrih sodrugov in borcev, ki so jim tako blizu.

Vse politične in sindikalne organizacije vsak dan opisujejo v svojih časopisih pomen in zasluge mednarodnih brigad. Ni peresa pravijo — ne besede, ki bi bi mogle izraziti vse zasluge mednarodnih brigad in naša čustva napram dobrovoljcem. Vsi nas pozivajo, da pridemo nazaj ko bo Spanija premagala fašizem. Za vas bo — pravijo — Spanija vedno vaša domovina, katere meje vam bodo vedno odprte kakor tudi vrata vseh španskih domov in organizacij. Vsak Španec vas bo sprejel nazaj s ponosom in z odprtimi rokami.

Mi dobrovoljci pa odhajamo popolnoma prepričani, da bo španski narod premagal fašizem. Spanija sedaj razpolaga z dobro organizirano vojsko in vojnimi kadri kateri so prekaljeni v dosedanjih bojih sposobni za nadaljnje uspešno vojskovanje, sposobni da priborijo končno zmago.

Dobrovoljci se vračajo, eni v svojo domovino drugih v emigracijo. Oni bodo znali povsod obrazložiti potek in pomen borbe španskega naroda proti fašizmu. Oni bodo znali uporabljati vse velike izkušnje, katere so dobili v Spaniji v boju za demokracijo in svobodo za napredek in mir, proti izdajalcem, kapitulantom in fašistom.

Boj se bo sedaj prenesel na mednarodno areno. Dobrovoljci morajo povsod kamor pridejo nadaljevati boj za svobodo demokracijo in mir. Potrebno je da vsepovsod mobilizirajo množice za boj proti fašizmu, za pomoč republikanski Spaniji.

Odhajajoč iz Spanije dobrovoljci obljublajo svojim bratom Špancem, da bodo nadaljevali z bojem brez orožja v novih razmerah, v korist Spanije. Toda če bo potrebno bodo znali zopet nastopiti z orožjem v roki — kakor v Spaniji, — za stvar svobode miru in demokracije. Naša parola, kakor tudi parola bratov Španec je in ostane; boriti se do popolne zmage nad fašizmom, — « Resister para vier! »

BARCELONA 15. oktobra 1938.

BORIS.

Arts Graphiques, 201, ch. de Haecht, Bruxelles

Gérant: J. Lécévin, 56, rue Robiano, Brux.-3

Imprimé en Belgique.

Editeur responsable: N. Henneuse,

Longue rue du Vanneau, 4, Anvers.